

Kính Gởi Văn Phòng Đặc Trách Chương Trình Ty Nạn Đông Nam Á.⁽¹⁾

Tôi tên là: LÊ TÂN LẠC
Sinh Ngày 7 Tháng 12 Năm 1952, Tại Xã Ba
Dinh Huyện Bato, Tỉnh Quảng Ngãi Việt Nam
Hiện Cư Ngụ tại xã Ba Dinh, Huyện Bato,
Tỉnh Quảng Ngãi Việt Nam. 1 vợ. 4 Con.
Là Cựu Cảnh Sát Đặc Biệt G. Đặc Biệt Quận
Bato, Trước Năm 1975. và Tư Nhân Chính Trị sau
Năm 1975. Đi học tập Cải Tạo 2 đợt.

Đợt I Từ Ngày 25-3-1976 đến Ngày
22-1-1977. Phòng Thiệt

Đợt II Tại Tập Trung Cải Tạo Ngày 27-12-1978
Đến Ngày 30-6-1982. Phòng Thiệt về quê
Quản chế 12 Tháng, ở Trong diện H0.35-185
Phóng vấn Ngày 12-8-1995, bị tử chối với
Lý do: Phải đoán cho là hồ sơ giả, mà tôi
chưa trình bày một lời nói nào trước Phải đoán
cả. Nay tôi Kính đôn nầy lên Quý cấp Xin
trình bày và mong được Cứu Xét cho tôi, bị tử
chối oan.

Kính thưa Quý Cấp, Hai mươi năm Chung tôi
qua đau khổ, đồng nghèo nàn, tủi nhục, và thời
gian bốn năm chờ đợi gặp Phải đoán Phòng Vấn
của chính Phủ, Hoa Kỳ, vật chất Thiếu thốn, Con
tính thân đồng ngoài lề Xã hội, Chắc Quý cấp
Cũng đã thường nghe vùng đất Chung tôi đang ở là
nơi Chiến Khu Kháng Chiến, du kích Bato. Nhũ
non Trung điệp Trong cỏ, Ngăn dân. Đồng bào Dân tộc
chiếm Tỷ lệ hết 90% Trong số đó Chung tôi chỉ
có 2 Người trong diện H0. Thi làm sao có chuyện
làm hồ sơ giả được, vì vùng này là du kích,

Bato Rất Khó Khăn đi lại, "Nói Chung trên mọi lãnh
vực điều Khó đối với những người như chúng tôi."
với lý do đó mà tôi làm hồ sơ chậm trễ.

Chúng tôi đã từng nuôi hy vọng gặp phải đoàn là
giặc mở đường thành hợp thức, Nào ngờ đâu
Chúng tôi lại thất vọng, mà không được nói một lời
nào bằng sự thật, Từ Bato Quang Ngãi đến Thành phố
Hồ Chí Minh, để gặp phải đoàn trên đường đi dài
hơn ngàn cây số. Chúng tôi phải vết dach tại Bato
trong gia đình, để bán lấy tiền lộ phí, vợ con tôi
phải chấp nhận Bù đời Khát, với hoài bão gặp
được phải đoàn, để mong đóng lại cuộc đời Tủ do sau
cùng. Bì Tủ Chối Không biết phải về đâu? về lại
nơi quê hương ấy sẽ bị họ Phi² nhỏ², Khinh Khi,
Đồng làm Bạo Địch. Mặc dầu Ngày nay Chính
Phủ Việt Nam đổi mới, Nhưng nơi quê hương tôi
họ vẫn còn phân biệt « Thanh Phân như Chúng tôi »
Chúng tôi đã đau khổ² nhiều rồi, bây giờ thất vọng
sử đau khổ² ấy càng chồng chất, Gia đình, chúng
tôi phải Chuốc lấy hậu quả vô cùng thảm hại, tiếp
tục đời nghèo, vẫn chỉ tìm đến cái chết, mới
Xóa được nợ đời tủ nhục, mà người quê hương đã
Trừng nổi theo "mỹ."

Kính Mong Quý Cấp nhân nơi đây tâm lòng
thành thật Kiên Cui cuối cùng của Gia
đình, Chúng tôi, và sớm Cui Xét cho chúng
tôi tìm thấy được Tủ do. Thành kính biết
ơn !

Bato, Ngày 12 Tháng 2 Năm 1995
Người viết thư

Mau

Lê Tân Lạc